

1.mai haldið í Havn

Tað, at altjóða arbeidaradagurin fall á ein sunnudag í ár, fekk nógv fólk at leita sær oman á Tinghúsvøllin, har fakfelagsumboð og umboð fyri onnur feløg og einstaklingar, hildu røður

Fakfelagini lýstu í Útvarpinum, at altjóða arbeidaradagurin var sunnudagin, og heittu samstundis á fólk um at fara á 1.mai haldið, eisini fyri at stuðla teimum arbeidsleysu.

Í Havn skipaði Havnar Arbeidsmannafelag fyri 1. mai haldinum. Væl av fólki kom saman í Havn, og fimm røðrar vóru, sum hvør í sínum lagi segði sína hugsan um viðurskiftini hjá teimum arbeidsleysu, um samfelagskreppuna, eins og tey høvdu boð uppá, hvussu samfelagið kundi fíast aftur at virka.

Karl Johansen, formaður í Havnar Arbeidsmannafelag segði m.a.: - Tað hevur í mong ár verið ein fastur táttur hjá Havnar Arbeidsmannafelag at skipa fyri 1. maidagshaldi í Havn, har kvinnur og menn nýta høvi at siga sína hugsan um samfelagslig viðurskifti, sum eru upp í tíðini og geva teimum politisku myndugleikunum, sum valda her á landi, tað skoðsmál, sum tey nú einaferð halda, at hesi hava uppið.

Karl Johansen nýti kendu myndina Palleba og Marsanna, vanliga løntakaran: - Tey settu sær búgv út frá nøkrum givnum fortreytum sum vóru skaptar, og eini fyrjattan frá okkara ráðandi politikarum, ið vísuðu tey um, at hesar fyrirteyir bygdu á eitt haldgott grundarlag. Tann framburður og tað arbeiði, sum var til allar hendur, fór at røkka inn í næstu öld. Tí stóðu bankarnir eisini so altráðir á høvduinum fyri at yvirbjóða hvønn annan fyri

at veita Palleba og Marsanna lán til sethúsin. Tey vóru heldur ikki í iva um, at við hesum fyrirteyrum fyri eygað fóru tey eisini at verða før fyri at svara hvørjum sít í tíðini, sum kom.

Sjálv valt stýrið

Karl Johansen helt kortini, at tað var vert at leggja sær í geyma, at í einum og hvørjum demokratiskum samfelag fær fólkið tað stýrið, sum tað sjálvt ynskir sær.

Hann helt fram: Spurningurin er, um demokratið hevur fest røtur hjá okkum, og um vit eru sinnað at geva tí ta styrki, sum neyðug er fyri at verja okkum móti politiskari vannýtlu av landsins virðum í djúpstu merking.

Óli Jacobsen, formaður í

Tað var meira flog yvir 1. mai haldinum í ár. Nógv fólk h leitaðu sær oman í miðbýðin at lurta eftir røðum. og leikkjólin Gríma framferði

Føroya Fiskimannafelag, var næsti røðari. Hann var meira bjartskygdur enn vanligt í byrjanini. Hann segði m.a.: - Fyri trimum árum síðan fór hending fram, sum skuldi kunnað havt sama týðning fyri okkum, sum tað hevði fyri táverandi heim, tá Columbus uppdagaði Amerika.

Nýggj veiða

- Hjá okkum hendi tað, at Vaktartænastan tók ein spanskan veiðutjóv. Tá veiðutjóvurin var kannaður, komu myndugleikarnir eftir, at skipið veiddi havtasku við gørmum.

- Hetta var nakað fullkomiliga nýtt fyri føroyingar, sum ikki høvdu droymt um, at hetta var ein møguleg veiða í føroyskum sjógvi.

- Síðani byrjaðu nøkur skip á hesi veiðu, og tað hevur gingið rimiliga væl. Men tað mest áhugaverda

er, at henda veiðan hevur fært aðrar nýggjar veiður við sær. Líta vit okkum umkring, so er uttan iva hópur av møguleikum fyri nýggjum arbeiðsplássum bæði á sjógvi og á landi, segði Óli Jacobsen.

Eisini á øðrum økjum

Hanus Vang segði í byrjanini av røðu síni, at um vit ikki taka okkum um reiggj verður skjótt næstan øskukalt í landinum.

- Vit missa okkum burtur sum tjóð, og komandi ættarlið verða danir.

Um fiskivinnuna: - Fiskurin kemur aftur, og kann geva okkum hampuliga javna úrtøku, um vit duga at stýra trolinum. Veiða vit sum mest av fiski við húki, heldur enn við trol, fáa vit minkað munandi um arbeiðsloysið, samstundis sum dygdir verður betri, og tað er nógv vert.

Børnini seta altíð sín sermerka dóm á ymsu haldini í Havn. Tað gjørdur tey eisini sunnudagin

Hanus Vang nevndi eisini grindaspurningin, og helt lukkatið, at vit øll standa saman sum ein, um rætt okkara til at liva her við teimum møguleikum Várhara gevur okkum.

- Tá vit duga at standa

Kvinnurnar vóru væl umboðaðar henda dagin, bæði fyri Kivnufelagið í Havn og arbeidarafelagini. Fremst siggjast røðarnir Ingeborg Vinther og Súsanna Dam. Aftast siggjast: Hanna Joensen, Kirsten Rasmussen, Elinborg Trónd og Inga Ellingsgaard

saman um grindina, so kunnu vit eisini standa saman á øðrum eins týðandi økjum. Sum eitt nú at vinna tjóðini frælsi.

Hanus Vang helt tað vera hugstoytt, at skúlin ikki er ætlaður til okkara land.

- Har verður lítið lært um, hvussu vit frægest kunnu livbjarga okkum her. Og aftaná 10 ára skúlagongd er ikki grett um fólkakræfta.

Skúlin birtir sostatt undir fráflytingina, segði Hanus

